

הפח שלו הוא הפח של מעשה בראשית, שנאמר בו ועתה יגדל נא פח אדנ"י, לא נעדר מהשכינה לעולם, וזה וזה הכל אמת, שבעים פנים לתורה.

אמר לו: זקן זקן, מרב אונים ואמיץ פח, שם אדם הראשון, שם אברהם יצחק ויעקב, שם משה ואהרן, שם דוד ושלמה ושנים עשר שבטים, וכל הנשמות של ששים רבוא של ישראל ושל כל הדורות העליונים והתחתונים, שנאמר בהם פי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום וגומר, כלם שם, איש לא נעדר, לא חסר מהם אחד מהחשבון, כמו צבא השמים.

ועוד מרב אונים - זה הפה, שנאמר בו פה און, ואמיץ פח - זה אלהים, שהיא האם העליונה שמתלבשת בגבורה, וברא העולם במדת הדין, ומשום כן הוא גבור אמיץ פח. איש לא נעדר - זה יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם. מה שנאמר בשלש אלה, נאמר בשלש העליונים ונאמר בשלש התחתונים, המספר של כלם, השכינה היא מספר הימים.

תקון חמשים

בראשית ברא אלהים, פתח רבי שמעון ואמר: שאו מרום עיניהם וראו מי ברא אלה, ראשי תבות שאו מרום עיניכם - שחרית מנחה ערבית, שלש תפלות, עליהן נאמר הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבור, משום שהם המרכבה של שלשת האבות, ועליהם נאמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל את הראשונים, אלה ודאי פסל את הראשונים שאמרו אלה אלהי"ך

בקרוב הארץ ודא צדיק, ואיהו אמיץ פח איש צדיק, פח דיליה איהי פח דעובדא דבראשית, דאתמר בה (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדנ"י, לא נעדר משכינתא לעלם, והאי והאי פלא קשוט, שבעים אנפין לאורייתא.

אמר ליה סבא סבא, מרוב אונים ואמיץ פח תמן אדם קדמאה, תמן אברהם יצחק ויעקב, תמן משה ואהרן, תמן דוד ושלמה, ותריין עשר שבטין, וכל נשמתין דשתין רבוא דישראל, ודכל דרין עלאין ותתאין, דאתמר בהון (דברים כט יד) פי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום וגומר, פלהו תמן, איש לא נעדר לא חסר מנייהו חד מחשבנא, פגוונא דצבא השמים.

ועוד מרוב אונים דא כהנא, דאתמר ביה פה און, ואמיץ פח דא אלהים דאיהי אימא עלאה, דאתלבשת בגבורה וברא עלמא במדת הדין, ובגין דא איהו גבור אמיץ פח, איש לא נעדר דא יעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, מה דאתמר בתלת אלין, אתמר בתלת עלאין, ואתמר בתלת תתאין, מספר דכלהו שכינתא איהי מספר הימים.

תקונא חמשים

בראשית ברא אלהים, פתח רבי שמעון ואמר: שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (בראשית כה כז), ראשי תיבין שאו מרום עיניכם שחרית מנחה ערבית, תלת עלותין, עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבור, בגין דאינון מרפכה דתלת אבהו, ועלייהו אתמר (בראשית ב ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל את הראשונים, אלה ודאי פסיל לקדמאין דאמרו (שמות לב ד) אלה אלהי"ך ישראל, דאנון